

OTROK IN CESTA V NAŠI OBČINI

Začetek šolskega leta prinaša staršem in šolam poleg že običajnega dela še dodatno skrb za otroka na njegovi poti v šolo in domov. Ko se neboljeni prvošolček naenkrat znajde sam na cesti sredi prometa, ga to zbega, saj mu od vseh povodov grozi nevarnost na starih ali dveh kolesih. Zaradi svoje neizkušenosti dogajanjem na cesti ne more biti kos. Zato so prav učenci prvih razredov najbolj ogroženi uporabniki cest.

Da bi bili otroci varnejši na cesti, jih morajo na to pripraviti predvsem starši. Tako kot šola morajo tudi starši vzgajati in otroka pripravljati na to, da bo znal uporabljati cesto. Žal po dosedanjih izkušnjah ne moremo reči, da starši otroke pravilno vzgajamo; obratno, vzgajamo jih celo nevarno.

Kot druge občine ima tudi naša komisija za vzgojo in preventivo v cestnem prometu. Njena naloga je, da skrbi za vzgojo in preventivo v cestnem prometu otrok in odraslih. Nesreče na cestah naše občine pa kažejo, da je ta komisija napravila veliko premalo, da bi zagotovila prometno varnost, pa naj bo to pri zagotavljanju prometno-varnostnih znakov in obeležij ali pri vzgoji tako v šoli kot drugod. Dokaj žalostna ugotovitev je, da so se te komisije večkrat nesklepčne zaradi premajhne udeležbe njenih članov, in to predvsem tistih, ki so že po svo-

jem poklicu tudi vzgojitelji — prosvetni delavci. Komisija svojega dela ni najbolje opravljala že več let nazaj in najbrž so tudi odraz takega dela žrtve, katerih število se iz leta v leto zvišuje.

V ilustracijo naj navedemo podatke za dve cesti:
Zaloška cesta — I. polletje 1976 65 nesreč
Zaloška cesta — I. polletje 1977 107 nesreč ali 67,5 % več
Šmartinska cesta — I. polletje 1976 65 nesreč
Šmartinska cesta — I. polletje 1977 84 nesreč ali 50 % več

Najbrž ti podatki dovolj povedo! Komisija bi morala imeti pogled tudi v to, kako je s poukom prometne varnosti v šolah, saj se razmere na cestah stalno spreminjajo. Danes je cesta še neprometna, tako rekoč čez noč pa je zaradi nove urbanizacije izpostavljena največjemu prometu. To se sedaj obeta Litijski cesti od Kregarja navzgor. Novi bloki ob

tej cesti, Štepanjsko naselje in previdena obvoznica so dovolj velik potencial za izredno prometno cesto. Komisija mora to spremljati in pravočasno ukrepati.

Tudi označba cestišč v naši občini daleč zaostaja za razvojem prometa. Brez vsakih podatkov lahko vidimo, da tu nekaj ni v redu, saj se sicer ne bi moglo dogoditi, da pred novo šolo v Polju ni niti enega samega znaka, ki bi opozarjal voznike na prisotnost otrok. Pa tudi če so znaki postavljeni, dostikrat stoje na napačnem mestu, kot je to npr. pri podvozu v Zalogu in najbrž še kje drugje.

Glede tega nam je dejal Jože Piškur, referent za komunalne zadeve občine Moste-Polje:

»Res je, da je naša občina do sedaj označbama cest posvečala premalo pozornosti. Vzrok: vedno je bilo premalo denarja. Letos imamo v te namene 350.000 din, kar je znatno več kot prejšnja leta. S tem denarjem bomo popolnoma prometno-varnostno označili Zaloško cesto, druge pa tako, da bo zagotovljena vsaj minimalna varnost. Oznake pa bomo postavili tudi pred novo šolo v Polju—Zadobrovi.«

Večletne zamude tako pri zagotavljanju prometno-varnost-

nih ukrepov kot tudi vzgoje ne bo moč nadoknaditi v enem ali dveh letih in to se bo kaj lahko odražalo tudi v številu žrtv naslednjih nekaj let.

V prvem polletju letošnjega leta je bilo na cestah naše občine naslednje število žrtv otrok: skupaj žrtv otrok 32 v 29 nesrečah

- 2 mrtva
- 6 hudo ranjenih
- 24 lažje ranjenih
- 8 ranjenih na poti v šolo
- 12 pri igri
- 8 v spremstvu odraslih
- 1 pri nedovoljeni vožnji

Vzroki nesreč v katerih so bili žrtve otroci, pa so:

- 7 hitrost
- 2 nepravilno prehitivanje
- 2 alkohol
- 2 napake v križišču
- 10 nenađen vstop na križišče
- 1 nenađen sprememba smeri vožnje
- 1 napake voznika na prehodu za pešce
- 2 drugi vzroki

Od 29 nesreč so jih otroci zakrivali 14, drugi 15. Med temi je bilo 14 predšolskih otrok, 18 šolarjev, 23 pešcev, 3 kolesarji, mopedist, motociklist, 2 sopotnika na kolesu, 2 sopotnika v avtomobilu; 8 nesreč je bilo na poti v šolo.

Vsi podatki dovolj jasno povedo, kdo so žrtve in koga je potrebno vzgajati. Podatek, da je bilo med 29 nesrečami udeleženi tudi 14 predšolskih otrok, pove, da je potrebno vzgajati predvsem starše, saj od 6-letnega otroka ne moremo zahtevati, da se bo na cesti obnašal kot odrasel.

EDO SVETEK

Takoj za ovinkom je podvoz v Zalogu. Cestni znaki pa postavljeni tako, da jih voznik zagleda, ko je skoro že v podvozu. Take oznake ne koristijo nikomur

Križišče pred šolo v Polje—Zadobrova je za otroke zaradi neoznačenega cestišča izredno nevarno

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

SPOŠTOVANJE PRAZNIKOV IN ZASTAV

Ob naših praznikih naše mesto ni videti tako slavnostno, kakor bi moralo. Konec koncev praznikov ni toliko, da bi se lahko opravičevali s preobremenjenostjo za slavnostno podobo mesta.

Nekatere naše zastave više kakor krpe, umazane so, razcefrane, obledel. Na visokih hišah, kot so npr. bloki na Povšetovi 104-A do D, visijo silno majhne zastave, včasih so, včasih jih celo ni — ker pač ni doma stanovanec s katerih oken zastave izobešajo.

Del občanov sploh ne pozna zastav. Obešajo jih narobe, kajti pravilno obešena zastava ima na notranji oziroma na spodnji strani dva kraka zvezde, na zgornji pa enega. Vsi tudi niso pozorni na to, katera zastava mora po svojem položaju oziroma predstavljanju države, republike itd. viseti na čistem mestu, tj. v sredi ali pa z desne strani.

In koliko časa po praznikih zastave še visijo, namesto da bi jih po vsakem prazniku takoj odstranili!

Ob praznikih visi z mnogih balkonov, z oken in od drugod tudi perilo. Seveda ga je treba prati in ker marsikje nimajo posebnih sušilnic, ga občani pač izobešajo na omenjenih mestih. Toda ob praznikih — ko vise zastave in krasijo naše hiše — ne bi smeli nikjer videti perila! Za to ni nobenega opravičila in bi morali organi strogo nastopati — končno res ni toliko praznikov, da bi morali tudi ob praznikih izobešati perilo.

Zastava je najsvetlejši simbol naše države, republike in partije in vsak malomaren odnos do nje in do okrasitve hiš ob praznikih je velik prestop. Zato bi morali take prestopnike tudi kaznovati.

V časopisu je pred prazniki vsakokrat objavljen tudi poziv občanom, naj okrasijo hiše z zastavami. Zanimivo bi bilo analizirati, kdo in zakaj ni okrasil svoje hiše in zakaj visi na drogu zastava, ki bolj sramoči, kakor krasí.

J. P.

Kodeljevo

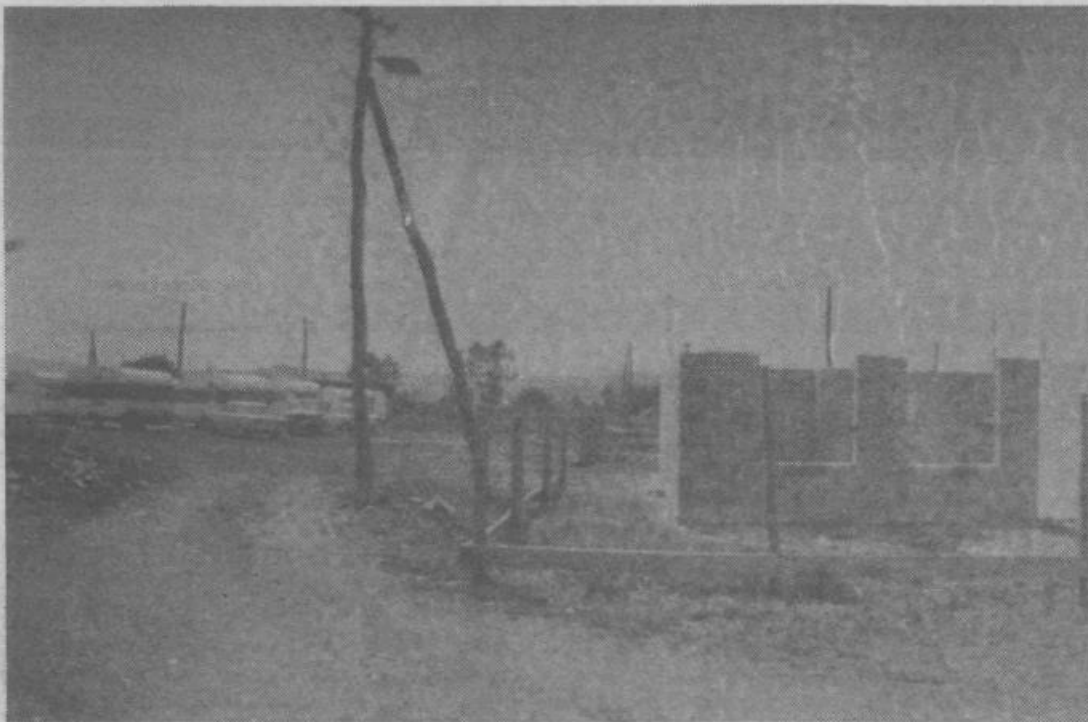
AVTOMOBILSKI SEJEM

Problem, na katerega ste opozorili tudi nas s članom v Naši skupnosti št. 5 z dne 17. 5. 1977, nam je dobro znan. Naše podjetje je odgovorno za urejanje parkiranja na samem avtomobilskem sejmu, kjer je tudi prostor za obiskovalce (firbe), nikakor pa nismo odgovorni za urejanje prometa na cestah v okolici sejma, čeprav celo redno vzdržujemo Papirniško cesto.

Menimo, da ni treba posebej pojasnjevati, kdo je dolžan, da ureja in nadzira promet na javnih prometnih površinah in kršitelje tudi primerno kaznuje.

Da bi ta problem zmanjšali, bomo v kratkem razširili še nedokončani del sejma. Istočasno pa že iščemo novo lokacijo, ker je sedanja v perspektivi namenjena za gradnjo, in je torej samo začasna.

Komunalno podjetje
»LJUBLJANA«
TOZD Živilski trgi

KMALU IZ PRIKOLIC V PRAVA STANOVANJA

Na zazidalni načrt za MS 8-4 — Zg. Kašelj, ki je bil javno razgrnjen v prostorih občinske skupščine v prostorih KS Vevče-Zg. Kašelj in v domu družbenopolitičnih organizacij v Zg. Kašlju, je bila dana ena sama pripomba, ki pa ni vplivala na spremembo načrta. Zato je izvršni svet občinske skupščine lahko že sprejel predlog odloka o potrditvi zazidalnega načrta MS 8-4 ter ga skupaj z informacijo o komunalni ureditvi te soseske dal skupščini v obravnavo in sprejem. Obenem je izvršni svet zadolžil Sosesko, da komunalno uredi zemljišče in omogoči pravočasno izgradnjo stanovanjske soseske, stanovanjski skupnosti Ljubljana pa je naročil, da mora biti do 15. oktobra (pričetek kurilne sezone) usposobljen prvi niz stanovanj za preselitev 24 družin iz prikolic.

Z izgradnjo stanovanjske soseske MS 8-4 (na prostoru nekdanje kafelerije) z 92 do 96 stanovanjskimi enotami bo rešena problematika barak na območjih Zg. Kašelj 49 a — 8 gospodinjstev, Tovarniška 41, Teol — 4 gospodinjstev, Zg. Kašelj 123 — 49 gospodinjstev in Zg. Kašelj — prikolic — 35 gospodinjstev.

Taka je torej ta doslej vsekakor najodločnejša poteza pri reševanju perečega problema barakarstva, o katerem se je predolgo le besedovalo. Krajani v Zg. Kašlju so priče te odločne akcije, so pa zaskrbljeni, da v njihovem sicer kmečkem naselju s skromno komunalno ureditvijo in objekti družbenega standarda ne ostane vse po starem. V tem primeru bi Kašljani pri reševanju ljubljanskega barakarstva nosili preveliko breme. (Foto: Dušan Gerlica).

OD 11. DO 25. AVGUSTA V ZAOSTROGU

Z MLADINSKIMI PISATELJI

Bil je 5. avgust, dan kot vsi drugi. Mamica mi je telefonirala, naj se nemudoma zglašim na občinski Zvezi prijateljev mladine, kamor me je povabila sekretarka — tovarišica Vera.

Tam sem zvedel, da se mi ponuja enkratna prilika — sodelovanje v koloniji LASTOVICA, ki jo vsako leto organizira časopisno podjetje VESELIN MASLEŠA iz Sarajeva za pionirje iz vse Jugoslavije.

Sprva nisem mogel verjeti, da bi lahko pionirje Slovenije zastopal prav jaz. Naslednji dnevi so minevali v pripravi in 9. avgusta me je mamica pospremila v Zagreb, kjer je bil zbirni center za pionirje iz Hrvaške in Slovenije. Tu sem tudi srečal Marico LOJEN, ki je letos predala tovarišu TITU štafeto palico s čestitkami za njegov rojstni dan. Drugi dan smo z vlakom prispeli v Sarajevo, kjer so nas v redakciji podjetja VESELIN

MASLEŠA že čakali pionirji iz drugih jugoslovanskih republik.

Potovanje v ZAOSTROG smo nadaljevali z avtobusi. Nastanili smo se v športno-rekreacijskem centru PARTIZAN. Razdelili so nas po sobah, kmalu zatem pa so nas na zboru seznanili z življenjem v koloniji. Naš razpoznavni znak je bila majica z modro lastovko. Še sedaj jo ponosno nosim.

Dnevi so bili polni doživetij, spoznavali smo pisatelje in pesnike, njihovo življenje in njihova dela. Posebno vesel sem bil srečanja s pesnico Desanko MAKSIMOVIČ in pisateljem Darkom OBLAKOM. Ob takih prilikah sem delil bralne značke in knjige, katere so mi v ta namen izročili na Zvezi prijateljev mladine naše občine.

Za kopan je nam vreme ni bilo preveč naklonjeno, imeli pa smo dovolj možnosti za šport, sprehode in zabave.

Seveda smo se med seboj na različne načine tudi spoznavali. Ena takih možnosti je bil tudi recital, na katerem je vsak od nas predstavil svojo republiko. Jaz sem recital pesem Lojzeta Krakarja Titovo kolo. Prav tako sem sodeloval na tekmovanju Za zlati glas s pesmijo LIPA in zasedel 2. mesto.

Za zaključek našega prijetnega letovanja je organizator pripravil še tekmovanje za »miss, mistra in najlepši par«. S prijateljico Lizo ZAJMI iz Pristine sva bila proglašena za najlepši par, nagrado — čokolado pa smo si razdelili bratsko, kot je vsakdo potoval našo življenje.

Kolonija v Zaostrogu je bila zame enkratno doživetje ne le zaradi prijetnih presenečenj. Spoznal sem, kako bogato in lepo je življenje, če so si vsi ljudje prijatelji.

Sašo Kampjut
PO Maksa Perca

AKTIVNOST V TEDNU SOLIDARNOSTI

S tednom solidarnosti vsako leto poudarimo pomen negovanja in širjenja individualne in kolektivne solidarnosti delovnih ljudi in občanov na vseh področjih dela v spomin na katastrofalni potres v Skopju 26. julija 1963.

Rdeči križ se je z aktivnostjo v tednu solidarnosti ponovno pridružil praznovanju Titovih in partijskih jubilejev, ker so to mejniki razvoja solidarnosti med ljudmi in narodi. V tednu solidarnosti smo občane in delovne ljudi ter mladino vključili v različne akcije in dejavnosti. Treba je poudariti, da Rdeči križ vse leto izvaja akcije solidarnosti.

V Sloveniji je bil letošnji teden solidarnosti priložnost za ocenjevanje opravljenega dela in rezultatov, povezanih s solidarnostnimi aktivnostmi v zadnjem letu. Pri tem so imeli še posebno mesto rezultati opravljenega dela pri odpravljanju posledic potresov na Kozjanskem in v Posočju, saj se je prav v tej, doslej eni največjih aktivnosti, znova izkazala solidarnostna zavest naših delovnih ljudi in občanov. Akcija je tako po obsegu zbranih sredstev kot po svoji širini, množičnosti in družbenopolitični odmevnosti — ponovno dokazala vrednost in nenadomestljivost solidarnosti delovnih ljudi v naši socialistični samoupravni družbi.

V tednu solidarnosti smo uresnili svoj program: V sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami v občini smo se lotili ustanavljanja aktivov Rdečega križa v organizacijah združenega dela (Saturnus). V dneh 15., 19. in 26. julija smo izvedli akcijo krvodajalstva, ki se ji je odzvalo prek 200 krvodajalcev.

Mladino Rdečega križa smo vključili v mladinske delovne brigade. Razvijali smo skrb za ostarele občane po programu sosedske pomoči. Ta program so izvajale aktivistke krajevnih organizacij RK.

V okviru vzgoje občanov glede samopomoči, med-

sebojne pomoči in prve pomoči ter v programih socialnega dela smo okrepili element solidarnosti zlasti ob morebitnih naravnih in drugih nesrečah, ter glede zmanjševanja nesreče pri delu v prometu. V tednu solidarnosti smo tudi uspeli dobiti občinsko skladišče Rdečega križa (do sedaj ga nismo imeli). Tako bomo lažje nudili pomoč ljudem ob morebitnih naravnih in drugih nesrečah.

Zbiranje posteljnine, oblačil in obutve ima velik solidarnostni pomen, saj občani darujejo preko organizacije RK svoje dobrine, ki jih ne potrebujejo več, za tiste občane, ki take oblike pomoči še potrebujejo, za manj razvita področja in za morebitne naravne in druge nesreče — saj je zbral okoli 10.000 kg materiala v naši občini.

Že vrsto let organizira RK zbiranje starega papirja in tako vrača industriji odpadne surovine, varuje okolje in z zbranimi sredstvi pomaga izvajati različne akcije solidarnosti v korist občanov in delovnih ljudi.

Rdeči križ je izvedel tudi različne druge akcije, zlasti pa zbiral finančna sredstva za pomoč ob morebitnih naravnih in drugih nesrečah ter tako spodbudil delovne ljudi in občane ter mladino k akcijam solidarnosti. Samo za pomoč prizadetim v Posočju je bilo poleg zakonsko obveznih in po družbenem dogovoru zbranih 202.042,70 din sredstev (prostovoljni prispevki občanov v krajevnih skupnostih, organizacijah Rdečega križa, devizna sredstva, ki so jih namenili naši ljudje v tujini, dodatni enodnevni zaslužek zunaj zakona) — za obnovo Posočja in Kozjanskega.

Pridružili smo se vsem akcijam solidarnosti, ki so bile dogovorjene v okviru RKS in družbenopolitičnih organizacij mesta Ljubljana (zbiranje sredstev v sklad solidarnosti, aktivnosti za manj razvita področja, normalizacija razmer v Posočju ter na Kozjanskem ipd.).

Občinska organizacija RK